

Rector Et Senatus Universitatis Rostochiensis Civibus suis S. [Leges & Statuta, in quae Sociae Academiae consenserunt, ut Marpurgi Anno 1639. illa publicata sunt sequentia]

[S.l.], [1639]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734615043>

Druck Freier Zugang

R U. Progr. 1639.

- 1) Johannes Kuswede
- 2) " " "
- 3) Johannes Bothmann
- 4) Edictum contra Schorister
- 5) " " " " U. Leges.

3

Rektor & Senatus Universitatis Rostochiensis
Civibus suis S.

Cum jam per aliquot annos intellectum, & experientia deprehensum sit, non sine summo pietatem, honestatem, & recta studia amantium virorum dolore, quanta labes, imo quanta pestis, cum in alias Germaniae Academiae, tum in hanc nostram quoque à primo & summo generis humani, imò omnis pietatis & honestatis, ac studiosae juventutis hoste, per socios pravitatis invecita sit: jure putavimus ad curam & officium nostrum pertinere, ut nascenti malo, cum lenia remedia hactenus non suffecerint, jam adultiori efficaciora quaerere, & inventa applicare possimus. Proinde Anno 1637. 14. Maji contra Schoristicam & actiones, ut vocant, Pennalisticas affixum Programmata, in omnibus suis sententiis & clausulis omnino repetiti in volumus, & ne ququam ignorantia excuset, huic Programmata illud inferendum duximus. Verba ejusdem ita habent: :

Arbitrati fueramus fore, ut tandem schoristicae & pennalisticae actiones, divexationes, depilationes, ex Schola nostra fatescerent; quum non saltem horum autoribus, qui jurati nobis obedientiam promiserunt, saepe, serioque, ut ab iis abstinere, imperaverimus, & poenis, quas illorum facta merentur, affecerimus: sed & Deus ira coelitus in nos detonet bellicis depradationibus, direptionibus, devastationibus, ut quisque, cui vel mica pietatis reliqua est, sibi ipsi modestiam, & ab his nequam factis abstinere imperare debeat: ne, dum ipse alios divexat, & in eorundem crumenas involat, sibi, suis, patriae, consimilem poenam attrahat: Arbitrati, ut diximus, fueramus, haec & hujus generis alia, aded validos esse debere, ad pennalisticas actiones, & depradationes expugnandas arietes, ut super iis tollendis nobis amplius non esset laborandum. Verum ea est quorundam protervia, & improbitas, ut contempto Magistratu, & quo ipsi sunt obstricti juramento, speretis comminationibus & poenis, usque deique habitam divini numinis iram, his se affines faciant facinoribus, dedecore plenis. His itaque denuo significamus.

Si quem porro Schoristicam exercere deprehendemus. *Primo*, ejus, eorumque nomina perscribemus ad Magistratus illorum locorum, in quibus nati sunt, ad eorundem parentes, tutores, agnatos, patronos, & monebimus, ut haec carcinomata domum ad se avocent, ne sana corporis nostri membra inficiant.

inficiant. *Secundo*, si illos, ad quos scribimus, moras in avocando neſtere intellexerimus, eos, more in Academia uſitato, exſſe jubebimus. *Tercio* ſi Profeſſor, aliudve Academiae membrum quemquam in ſuo convictu eſſe intellexerit, qui ſe pennaſticae & ſchoriſticae nequitiae ſocium fecit, cum adibus ſuis ejiciet, in convictu porro non patietur, praſidis in diſputationibus qua publicis, qua privatis, officia denegabit. *Quarto*, nulla ſibi hac in Univerſitate noſtra, a quacunq; facultate, vitae & eruditionis teſtimonia, honores, honorumve titulos impetraturum ſciat.

Haec ſunt, quae hac vice ſignificanda eſſe duximus. Bonis, qui Deum & Magiſtratum ſuum reverentur, quibus juramenti religio ſacroſancta eſt, qui ad ſtudia virtutis & literarum ſerio ac ſedulò incumbunt, haec non ſunt dicta. Improbis haec ita propoſita volumus, ut vel redeant in viam, vel quae comminati ſumus, expectent. In bivio conſtitutis, ne ſe in conſortium pravorum detrahi ſinant, nec iisdem ſe cum illis poenis, iraq; divinae involvant. Omnes paterna noſtra monita ad animum admiſſuros ſperamus: ſecus qui fecerit, Deum & Magiſtratum vindicem habebit.

Haecenus prioris, divexationibus ſchoriſticis & actionibus Pennaſticis oppoſiti Programmatiſ verba fuerunt, additis poenis Academicis illis omnibus denuntiatis, qui actiones eas prohibitas quocunq; modo exercere deprehenderentur. Verum ut ingenioſa eſt nequitia, ita facile rimam invenit, qua elabi ſe poſſe, fraudem legi ſe facere, & impunitatem ſibi promittere ſperaret, eo, quod ſchoriſticae & Pennaſticae actiones, illo in Programme merito damnatae eſſent, Societatum vero & Conventuum Nationalium, qui actionum harum anima & ſpiritus ſunt, nulla facta eſſet mentio. Poſſe igitur hoc pacto actiones illas illaudatas quaſi fomento conſervari. Cum ergo manifeſtior ſit, harum Societatum & Nationum indoles, teſtatorq; ex actibus quotidianis, quam ut negari poſſit, ne quid amplius ad excuſationem praeſtendant, hoc Statuto noſtro Juramenti Studioſorum formulae conjungendo ordinamus, & civibus noſtris, Academicae Jurisdictioni ſubjectis, denuntiamus.

PRIMO, ut quicunq; nomina ſua, quocunq; modo profeſſi ſunt apud Seniores & Fiſcales (ut vocantur) quarumcunq; Societatum & Nationum fuerint, iis nuntium remittant, nihil deinceps commercii Socialis cum iis habeant, neq; ullo modo Socialibus conventiculis interſint.

SECUNDO. Fiſcales & Seniores illos monemus, ut non ſolum titulis abſtineant, factionem reſpicienſibus, ſed rem quoq; ipſam & munus vitioſum deponant, neminem Societati & Nationi, ut nomen apud ſe proficeatur, ini-

tent.

rent, vel per emissarios invitari curent, multo minus recipiant oblatum, & in catalogum referant: à nemine pecuniam quocunq; modo aut nomine postulent: neminem ad servitia quæcunq; sibi præstanda, vel ad convocandos Socios, vel ad Philotheas circumferendas, vel ad citationes exequiales, vel ad quæcunq; alia cogant, nemini certum tempus, quo illum Pennalem, ut nominant, esse oporteat definiant, nec à Pennalismo absolvant, qui jam ante consuetis Academiae ritibus in numerum Studiosorum receptus est, neminem compotando & contumeliosè tractando lædant, nec calcaribus pungant, colaphos infringant, crines ignominiosè tondeant, cerevisiam sæulentam sebo aut ligulis aliisq; fordibus repletam, bibere cogant, & ab aliis quæ recensere non tam supervacaneum quàm inhonestum arbitramur, abstineant: cum in homines liberos & eorum bona nihil juris habeant, neq; ullo juris vel auctoritatis prætextu quæcunq; sibi nullo modo subjectum punire, multare, aut castigare possint, nisi per flagitiosam & inexcusabilem inobedientiam, petulantiam Studiofo indignam, & juramenti Academiae præstiti neglectum, contemptumq;, qui perjurii nomen meretur. Igitur si quis adversus hæc Edicta nostra Schoristica & actionibus Pennalisticis, ut & Conventuum Nationalium actionibus illaudatis, depilationes & scurrilitates Pennalisticas, promoventibus opposita fecerit, atq; hoc pacto conscientiam suam lædere, eiq; plagam gravissimam & insanabilem incutere non dubitaverit, Sciatur fore ut Magistratus legitimi oculus vigilet, convenienti severitate suum officium exequatur & Academicis poenis delinquentes afficiat. Et ne hic latibulum quærant Schorista, Pennalium vexatores, Nationalium conventiculorum Socii, hæcenus usurpatum, ut exclusi ab hac Academia, in aliam sibi patere accessum arbitrentur, placuit jam plerisque Germaniæ Academiis communi hoc malo, commune addere remedium. Qui itaq; Schoristicam exercere, & Pennalisticas actiones instituere deprehensus & convictus fuerit, tum & actiones illas antea recensitas in Conventibus Nationalibus, vel ipse exercuerit, vel promoverit, illum non solum à loco delicti, sed & simul à cæteris Academiis Sociis, quibus relegati actiones significabuntur, *relegatum iri*. Neque dubitamus quin Illustrissimus, Reverendissimus Celsissimusq; Princeps ac Dominus DN. ADOLPHUS FRIDERICUS, Dux Megapolitanus, Administrator Episcopæ Sverinensis, Princeps vetustæ gentis Henetæ, terrarum Rostochii & Stargardie Dynasta, Academiae nostræ Cancellarius Magnificentissimus. Et Amplissimus ac Prudentissimus hujus Urbis SENATUS, Academiae nostræ Patroni, facturi sint, quod Serenissimum Dn. Electorem Brandeburgicum,

gicum, in sua Academia Francofurtana ad Viadrum, & Illustris. Celsissimum-
que Principem ac Dominum, DN. GEORGIIUM, Halia Landgravium, in Aca-
demia Marpurgensi jam fecisse, publicè propositis Edictis ipsi contestati sunt.
Quodq; alios Magistratus superiores facturos confidimus. Quin arbitramur,
si quædam Carcinomata, Epicuri de grege porci, fruges consumere nati, no-
men Studiosorum mentientes, hanc optimam Academicarum plerarumq; in
Germania intentionem sanctè servandam, occultis suis machinis impedire, &
aliqua ratione Diabolica arte infringere tentarent, tum Deum justissimum,
vivorum & mortuorum futurum judicem, læsam sui nominis Majestatem,
Quarto Decalogi præcepto expressam, minimè inultam & impunitam dimis-
surum, sed reos secularibus in hac vita pœnis, mortuos verò suppliciis æternis
mactaturum. Nemini hæc imprecamur, modo ne ipse in hæc se furiosè præ-
cipitet. Publicatum sub Sigillo Universitatis, Dominica Rogationum.
Anno 1639.

Leges & Statuta, in quæ Sociæ Academicæ con-
senserunt, ut Marpurgi Anno 1639. illa publicata
sunt sequentia.

SI qui delati deinceps accusativè fuerint, novitiis Academicorum studio-
rum, sive aliunde accesserint Academias, sive in iis nati, atq; ad literarum
cultum ibi à suis ducti fuerint, pecuniam aut computationem seu extorsisse
vi ac minis, seu simulatis persuasionibus exsculpisse; aut aliam quamvis rem
vel eripuisse palam, vel arte ac dolo subduxisse; tum eos conviciis verberibusve
tractasse indignè, aut quavis ratione quocunq; loco ac tempore exagitasse;
Postremò vel interfuisse his rebus illicitis, & perpetrantibus talia, navasse ope-
ram, ac quasi egisse secundas, de ea causà neq; cognoscat privatim Rector, neq;
pronunciet; Verùm ad totum Senatam quamprimùm referat, admonitis Pa-
tribus, ut neq; odio ducti, nec gratiâ, ad normam legum, & juxta pacta conven-
ta sententiam ferant. Nunquam autem nec connivebit quicquam Rector, aut
dissimulabit hujusmodi, nec etiam alios patietur id facere. Si fiat tamen (quod
minimè futurum existimamus) reliqui Professores sui quemq; sedulò mone-
bunt officii, dabuntq; operam, ut rei ac fontes pro legum ratione maturè ac
sine morâ puniantur. Jam si contingat, ut, qui delati hujus criminis, vel om-
nes, vel maximam partem, aut convictores cujusdam è Patribus, aut dome-
fici

fici sint; huic interesse senatui, cum de iis refertur, atq; sententiam dicere, fas non esto. Ne siis lenius fortè, ac mitius de suis (quibus non pauci favere semper assolent) statuat, aut flectat in diversa alios, si sit facundus ac eloquens; aut liberè decernendi potestatem eripiat iis, apud quos suà autoritate plurimum valet.

II. Convicti huiusmodi criminum, si in re aliqua sint, adigentur ante omnia, ut sumptus non tantum, qui facti sunt, sed quicquid in aliis rebus novitio datum est damni, quanti videlicet id æstimatum à magistratu fuerit, rependant omnino; deinde sine ullo respectu aut personæ ac loci, aut conditionis ac meriti, relegentur & ejiciantur ex literatorum societate, ad plures alii, alii ad pauciores annos, pro modo scilicet eorum, quæ admiserunt. Nam gravius omnino animadvertendum in illos est, qui tubæ ac faces huiusmodi petulantia fuerunt (qui diligenter investigandi) quam qui persuasi aliorum vocibus, se iis postea adjunxerunt.

III. Programmata, quibus relegationes istæ promulgandæ sunt, typis sunt descripta: quorum certa exemplaria in relegatorum transmittentur patrias: ut quanto deteriores ac perniciosiores hoc genus noxæ: tanto conspectiores quoque, atq; sic omnibus detestabiliores evadant.

IV. Præcipuè docendæ de eo sociæ ac foederatæ Academiæ per literas sunt, & ea ipsa Programmata, de quibus commemoravimus modò, eisdem incunctanter transmittendæ, ut caveant sibi ab istiusmodi pestibus, & omnem ipsis similiter in viscera sua grassandi licentiam maturè præcidant. Sociæ verò Academiæ, simulac accepterint huiusmodi literas, respondebunt statim, ac significabunt, rectè fuisse perlatas. Quid, si detineantur alicubi fortè, aut interceptæ penitus sint, ex ipso silentio, quid iis factum, constare queat, utq; submitti aliæ possint, quæ priorum partibus defungantur. Atq; hæc ratio in aliis quoq; negotiis, ubi communicatione quâdam opus est, observabitur. Ac merebantur quidem istius notæ homines, ut ab omni communione Academicâ excluderentur longè; tamen ne supra modum severi ac duri videremur, quos esse in suos Paternò animo convenit, quo nihil benignius, decrevimus, ut qui huiusmodi nequissimorum ludorum duces atq; autores fuerint: aut in iis atrocius gesserint partes; ii quidem ex cæteris Academiis sociis omnibus, quamprimum de iis acceperint (neq; enim differri res debet) relegentur publicè solenni more: nec ullus ipsis intra definitum tempus, ad eas accessus pateat: complices verò & adjuutores eorum, qui non tam enormiter & profligatè transgressi officii fines, & obsecuti magis aliis, quam suâ sponte peccarunt, tamen & ipsi ob eam culpam relegati sunt; iis ad alias foederatas Academias non interclusus quidem aditus

planè fit; sed eâ tamen lege apertus, si confessi errorem suum ac culpam, Magistratui Academico fidem sanctè dederint, se frugi futuros postea, nec quicquam huiusmodi deinceps designaturos esse. Quòd si fefellerint, atq; iisdem criminibus denuò sese obstrinxerint, tùm relegentur illicò, atq; ad plures annos quidem: eamq; relegationem Academiæ cæterâ, quibus in hæc convénit pacta, simul de eâ per literas publicumq; programma intellexerint, ratam & ipsam habeant, atq; de eâ Scholasticos peculiari scripto, ut solet fieri, publicè commonefaciant.

V. Atqui si fiat, ut symposia istiusmodi instituantur tam callidè, ut vera causa maximè lateat, & quidvis aliud potiùs videatur agi, quàm quòd re ipsâ agitur; & demonstrare eorum, qui interfuerunt, quispiam poterit, nihil quicquam de eo, cum accederet, constitisse sibi, eamq; ignorantiam suam ad eò idoneis rebus probaverit, tùm ille; aut si qui plures fuerint, non relegatione quidem, sed arbitraria pœnâ afficiantur.

VI. Quæ omnia etsi firma & inconcussa esse volumus, eò tamen trahi non debent, ac si relegatis semel hoc nomine, nulla omninò restitutionis spes relicta maneat. Et tamen de eâ frustra erit, nisi qui reconciliatus Academiæ fuerit, unde proscripi primùm ob commissum ibi facinus ac relegatus est, quò ipsi præcipuè confugiendum. Nec erit cuiquam copia interim versandi in ullâ fœderatâ Academiâ, priusquam idoneis rebus, hoc est, publico testimonio demonstraret, delicti veniam, & potestatem continuandi in Academiis sociis studia, legitimè sese obtinuisse. Neq; enim temerè & simul peti cœperit, ea concedenda venia est: extrahetur non nihil res, & deliberabitur probè, ne facilitate peccetur aliquid, & inconsulta lenitas præcipuum nostræ sanctionis robur enervet, totamq; viliter prostituat, Præcipuè verò necesse erit, ut honestè actæ vitæ hætenus & probè, testimonia fide digna afferant, qui velint restitui, atq; ut habeant aliquos viros præstantes doctrinâ virtuteq;ve, aut aliâ singulari laude claros ac celebres, qui intercedant pro ipsis, ac velut spondeant, nihil impofterum tale ab iis temerè commissum iri. Quæ duo, nisi quis præstet sedulò, atq; præterea non verbo tantùm, sed scripto etiam caveat, impofterum sese rerum huiusmodi neq; auctorem, neq; affinem aut socium futurum unquam; indignus cerè, qui consequatur veniam, & pristinum locum recuperet, statuendus est. Sed si ad istam rationem, aliquis restitutus fuerit, & tamen aliquantò post ad ingenium, quasi ad armillum anus, redeat, ac in eosdem denuò, ex quibus se vix expedit ægrè, laqueos se induat; ab omnibus fœderatis Academiis excludatur. Ne iterum fallat, & disciplinam, quantum in ipso est, collabefactet
atq;ve

atque debilitet, postquam semel ac iterum legum claustra perumpit. Quæ
sancta & inuiolata esse non possunt, nisi iusto terrore poenarum, custodis in-
star, muniantur.

VII. Ac quoniam sapius accidit, ut qui nihil aliud habent, quo præ se facta
excusent, ignorantiam culpis prætexere soleant, idcirco in id incumbunt Re-
ctores, ut omnes, qui nomina sua profitentur apud ipsos, atque in Studiosorum
numerum recipi postulant, siue jam primum accedunt ad Academiæ, siue jam
olim in iis vixerint alibi, non modò de hoc decreto nostro ac pacto admone-
antur diligenter, sed ut iidem religiosè promittant quoque inter cætera auctora-
menti Academiæ capita (prout recepta admittit ratio) neque se ipsos contra
hanc sanctionem nostram molituros unquam aliquid, neque dissimulatu-
ros, si alii ipsis hoc improbitatis genere molesti fuerint ac graves.

VIII. Sed quia fieri potest, ut aliqui præpediti timore & interminando
territi, officii sui obliuiscantur; dandum negotium ministris publicis, quos &
Pedellos appellare consueuimus, pro eâ fide, quâ aliàs obstricti Magistratui &
Reipublicæ Academiæ sunt, inquirendi diligenter (nam captant ferre late-
bras scelera, & quæ sunt fallere) sicut in alias actiones Scholasticorum; ita in-
pennalisationes istas nefarias (nam quidni barbaram monstruosamque rem, bar-
barâ ac monstruosâ voce appellabimus?) ut protrahantur in lucem è suis tene-
bris, & iusto rigore vindicentur.

IX. Atque ut omnes via ac aditus obsepantur veluti, per quos insinuare
se, ac serpere latius tam pestilens malum possit, nauabunt Rectores operam, ut
per ordinarios Magistratus Hospitibus, Cauponibus publicis, tabernariis, &
quocumque nomine venire possunt, qui in huiusmodi rebus exercent quæstum,
quæ non tantum necessitati corporis, sed erapulae etiam ac gulae inserviunt, in-
terdicatur serio, ne procurare has comestationes, vel conuiuiorum, etiam spe-
cie, aut adiuuare saltem quacumque ratione sustineant: aliàs perdituros eos im-
pensas, pretiaque rerum, quas præbuere, & arbitraria præterea poenâ puniendos
esse.

X. Porro cum infinitæ fraudes & machinæ sint, quibus nequam ille spi-
ritus insidiari bonis moribus solet, ac illud omne, quod ad pietatis, iustitiæ ac
honestatis rationem compositum bene ac ordinatum est, conuellere ac dis-
turbare assidue contendit; quò, extinctâ virtute omni, ac pudore, impietas ac
petulantia impotens ubiuis rerum poriat, & cuncta misceat atque confundat;
eamque ob causam elaborandum sedulo sit, non tantum, ut dignis modis hæc
compefcatur improbitas, quam nunc præcipue nobis tanquam infaustam ob-
scenam.

foenamq; matrem, unde innumerae aliae pestes prognosci solent, debellandam & expugnandam sumimus; sed ut & aliis facinoribus atqve flagitiis, in quae procumbere juvenus, tum mali genii instinctu, tum labe temporum cum primis consuevit, injiciatur frenum, & disciplina Scholastica, sine qua nec stare Academiae, nec sapientiae studia, quibus Respublicae nituntur praecipue ac florent, conservari possunt, unde quaeq; stabiliatur roboreturq;: idcirco hoc quoque pactum conventumq; est, ut, quicumq; ex aliqua Academia socius quamcunq; ob causam proscriptus, ac relegatus fuerit, de eo foederatae reliquae maturè admo neantur. Ut si facinorosi illi eò veniant, se non ignotos esse, & fallere posse intelligant, atq; ob eam rem cautius se gubernare ac regere discant. Tum ut hoc ipsum stimuli ac incitamenti loco sit, ad paria delicta pari severitate punienda. Neq; enim facilius domari ac frangi malitia potest, quam si ubivis parili vehementia opprimatur. Quocirca si usu venerit, ut semel ac iterum aliquis quacumq; ex causa relegatus sit, & tertia vice in poena ejusdem necessitatem incidat, ejusmodi homini, ut desperatae perversitatis, ad nullam foederatarum patere amplius aditus debet, eaq; de re ex omnibus relegetur. Idem tenendum de illis quoque est, qui cum infamia exclusi sunt. Hoc enim ad dignitatem Academicarum cum maxime interest, ut nusquam propudia ista & dehonestamenta nobilissimi ordinis tolerentur.

XI. Postremo cum nullae unquam leges aut tam prudenter excogitatae, aut undiquaque tam firmiter roboratae sint, quin contra commentum non pauca fuerint callidi astutiq; homines, quibus, si non subverterent penitus, debilitarent tamen atq; infringent ex parte praecclare sancita: idcirco danda est opera, ut haec pacta conventaq; nostra, in quae servanda religiose mutuo fidem dedimus, supremi cujusq; Academiae Magistratus auctoritate atqve suffragio confirmentur. Ita enim futurum existimavimus, ut quod plus Majestatis inesset iis, hoc majorem religionem injicerent animis, qui ad illarum observationem obligati alias devinctiq; essent. Nam gravius ac formidabilius est adversus auctoritatem Principis, quam in eorum sanctiones delinquere, quorum decreta atq; sententiae à potestate summa impediri possunt.

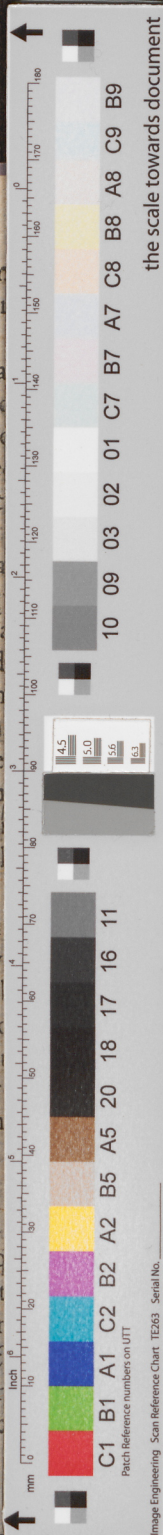
atque debilitet, postquam semel ac iterum legum
sancta & inviolata esse non possunt, nisi iusto ter-
star, muniantur.

VII. Ac quoniam sapientis accedit, ut qui nihil a
excusent, ignorantiam culpae praetexere soleant, id
doctores, ut omnes, qui nomina sua profitentur apud
numerum recipi possulant, sive jam primum acce-
olim in iis vixerint alibi, non modo de hoc decre-
antur diligenter, sed ut iidem religiose promittant
menti Academici capita (prout recepta admittit ra-
hanc sanctionem nostram molituros unquam aliqui
alii ipsis hoc improbitatis genere molesti fuerint.

II X. Sed quia fieri potest, ut aliqui praeped
territi, officii sui obliviscantur; dandum negotium
Pedellos appellare consuevimus, pro eâ fide, quâ a
Reipublicae Academicæ sunt, inquirendi diligente
bras scelera, & quæ sunt fallere) sicut in alias action
pennalifationes istas nefarias (nam quidni barbaram
barâ ac monstrosâ voce appellabimus?) ut protra-
bris, & iusto rigore vindicentur.

IX. Atque ut omnes via ac aditus obsepian-
se, ac serpere latius tam pestilens malum possit, nav
per ordinarios Magistratus Hospitibus, Cauponi-
quocumque nomine venire possunt, qui in huiusmodi
quæ non tantum necessitati corporis, sed erapulae et
terdicatur ferio, ne procurare has comestationes, v
cie, aut adjuvare saltem quacumque ratione sustinean-
pensas, pretiaque rerum, quas praebere, & arbitraria
esse.

X. Porro cum infinitae fraudes & machinae si-
ritus insidari bonis moribus solet, ac illud omne, quod
honestatis rationem compositum bene ac ordinat
turbare assidue contendit; quod, extinctâ virtute om-
petulantia impotens ubivis rerum potitur, & cunctis
eamque ob causam elaborandum sedulo sit, non tar-
compescatur improbitas, quam nunc praecipue nobis

the scale towards document

Image Engineering Scan Reference Chart TE283 Serial No.

Patch Reference numbers on UTT